

กฎหมายล้มละลาย

การบรรยายครั้งที่ ๑๓

โดย อาจารย์ ดร.กนก จุลมนต์

ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นประจำกองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา

วันอังคารที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

ณ เนติบัณฑิตยสภา

Chiau Witt Radachai

อาจารย์ครับ ขอถามย้อนหลังถึงเนื้อหาสัปดาห์ก่อนๆ นะครับ ตามมาตรา 95 ให้สิทธิเจ้าหนี้มีประกันเลือกที่จะบังคับเอากับทรัพย์สินประกันได้ โดยไม่ขอรับชำระหนี้ตามมาตรา 96 ซึ่งเจ้าหนี้มีประกันต้องเลือกกระหว่างมาตรา 95 หรือ 96 อย่างไม่อย่างหนึ่ง

แต่มาตรา 96 (2) (3) ให้สิทธิเจ้าหนี้ขอรับชำระหนี้ที่ขาดอยู่ได้ภายหลังจากที่บังคับเอากับทรัพย์สินประกันแล้ว ก็เลยยังงงๆ ตรงนี้อะครับ ไม่ทราบว่าผมเข้าใจผิดตรงไหนรึป่าวครับ ปล.อาจารย์สะดวกแล้วค่อยมาตอบก็ได้ครับ ขอบคุณครับ

Clark Kentz

ก่อนอื่นขอขอบคุณอาจารย์สำหรับคำตอบมากๆ
ครับ

อาจารย์ครับ ผมตั้งข้อสังเกตไว้ในประเด็น
มาตรา 114

อาจจะเกินความเป็นจริงไปหน่อยนะครับ

*****

*****กรณีที่ผมคิด
ปัญหาขึ้นมาเอง ทางปฏิบัติอาจจะยังไม่เคยเกิดขึ้น
ก็คือ สมมตินะครับว่าลูกหนี้มีที่ดิน นส 3 ลูกหนี้
เมื่อรู้ตัวว่าตัวเองกำลังจะโดนฟ้องคดีล้มละลาย
อาจจะมีการเตรียมกันกับบุคคลภายนอก ใครก็ได้
แต่เพื่อเพิ่มความเนียน ควรไม่ใช่เครือญาติ

ด้วยการอาศัยหลักเรื่องการแย่งการครอบครอง
ฟ้องคดี โดยทำให้ตัวลูกหนี้เองแพ้คดี ปพพ 1375
เพื่อที่จะให้สิทธิครอบครองในที่ดินหลุดไปจากมือ
ตัวเองไปอยู่กับบุคคลภายนอก หลังบ้านค่อยว่า
กันอีกที

*****

*****

แบบนี้ 114 ก็จะใช้กับกรณีนี้ไม่ได้หรือเปล่าครับ
หากพิสูจน์ไม่ได้ว่ามีการเตรียมกันฟ้องคดี เพราะ
ว่ากรณีนี้ไม่ใช่เรื่องของนิติกรรม แต่ก็มีผลทำให้
ทรัพย์สินหลุดมือไปจากลูกหนี้เช่นกัน

๓. การเพิกถอนการให้เปรียบเทียบ

(นิติกรรมที่เป็นการให้เปรียบเทียบ) ม.๑๑๕ และ ๑๑๖

- มุ่งคุ้มครองบรรดาเจ้าหนี้ที่เป็นเจ้าหนี้ยู่ก่อนมิให้ได้เปรียบเทียบเสียเปรียบกัน
- ม.๑๑๕ มีข้อแตกต่างจากม.๑๑๓ ที่สำคัญคือ ผู้ที่รับโอนทรัพย์สินหรือได้รับผลจากการกระทำใดๆ จากลูกหนี้ที่ถูกลิขิตทรัพย์นั้นจะต้องมีสถานะเป็นเจ้าหนี้ หากผู้รับโอนมิได้เป็นเจ้าหนี้ก็ไม่อยู่ในบังคับของม. ๑๑๕
- มาตรา ๑๑๕ ต้องเป็นการโอนให้แก่เจ้าหนี้ซึ่งมีฐานะเป็นเจ้าหนี้ยู่ก่อนมีการโอน (๘๕๔/๓๔, ๖๕๖๗/๓๗, ๗๐๓๕/๔๒)

- การโอนทรัพย์สิน
- การโอนทรัพย์สินตามสัญญาจะขายที่ดินถือไม่ได้ว่าผู้จะซื้อเป็นเจ้าของมาก่อน (๘๓๘๕/๔๐)
- การกระทำใดๆ เช่น การชำระหนี้ (๓๑๘๑/๒๕๒๔)
 การโอนทรัพย์สินที่ชำระหนี้ การจำนอง (๒๗๒๔/๒๕๒๘)
 การจำนำ (๓๔๐๖/๒๕๓๐)
 การประนีประนอมยอมความ (๓๑๖/๒๕๓๐) เป็นต้น
- แม้จะเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาและมีคำบังคับชำระหนี้แล้วก็ตาม (๘๓๐/๐๕)(ประชุมใหญ่)

ข้อสังเกตอื่นๆ

- ม.๑๑๕ ใช้คำว่า ลูกหนี้ได้กระทำหรือยินยอมให้กระทำ ซึ่งมุ่งถึง กิริยาที่ยินยอม มิได้ใช้คำว่า ผู้อื่นทำด้วยความยินยอมของลูกหนี้ จึง ไม่อยู่ในบังคับม. ๑๑๕
- ธนาคารผู้คัดค้าน โอนเงินฝากประจำของลห.ที่ ๒ เป็นการชำระหนี้ ที่ลห.ที่ ๑ เป็นหนี้เบิกเงินเกินบัญชีธนาคารเพื่อหักหนี้ ก็มีสิทธิที่จะ หักกลบบหนี้ได้ (๒๔๕๓/๒๓) (ประชุมใหญ่) และ ๘๒๕๘/๓๘)
- คำว่า “โดยมุ่งหมาย” เพียงลูกหนี้ฝ่ายเดียวรู้ว่า เป็นการโอนที่ทำให้ เจ้าหนี้คนใดคนหนึ่งได้เปรียบเจ้าหนี้อื่นก็เป็นการเพียงพอที่จะ ให้จพท. ร้องขอให้เพิกถอนการโอนได้แล้ว (๒๓๒๒/๒๕๒๘)

- โดยไม่ต้องคำนึงถึงความสุจริตและเสียค่าตอบแทนของผู้รับโอน (๒๓๓๓/๓๓) และ ๖๕๓๔/๔๓)
- แต่หากชำระหนี้เพราะถูกหมายจับหรือถูกแจ้งความดำเนินคดี อาญาตามพรบ. ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค (๓๑๓/๒๕๓๑) หรือชำระหนี้เพราะถูกวิธีการชั่วคราวก่อนพิพากษา (๕๕๑๖/๒๕๓๐) ถือไม่ได้ว่าเป็นการกระทำที่มุ่งหมายให้เจ้าหนี้คนหนึ่งคนใดได้เปรียบเจ้าหนี้อื่น

- ตราใบใดที่ยังไม่มีคำสั่งหรือคำพิพากษาให้เพิกถอนก็ยังถือว่าเป็นการโอนโดยชอบ กรณียังถือไม่ได้ว่ามีการผิคนัดนับแต่วันที่จพท. ยื่นคำร้องต่อศาลอันจะเป็นเหตุให้ผู้รับโอนต้องรับผิดชอบในเรื่องดอกเบี้ย จพท.คงมีสิทธิเรียกดอกเบี้ยนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งหรือคำพิพากษาให้เพิกถอนเป็นต้นไป (๒๓๗๕/๓๒)
- อนึ่ง ถ้าเจ้าหนี้ผู้ได้เปรียบเป็นบุคคลภายในของลูกหนี้ กฎหมาย ม.๑๑๕ ว.สอง ขยายเวลาให้ศาลเพิกถอนการโอนหรือการกระทำของลูกหนี้ย้อนหลังมากขึ้นจาก ๓ เดือน ก่อนมีการขอให้ล้มละลาย เป็น ๑ ปี ก่อนมีการขอให้ล้มละลาย
- ม. ๖ “บุคคลภายในของลูกหนี้”
- ม. ๑๑๖; ความเกี่ยวพันระหว่างมาตรา ๑๑๕ กับ ๘๒

ข้อสอบ สมัย ๖๒

บ.ร่ำรวย มีผลประกอบการขาดทุนต่อเนื่องมาหลายปี ในปี ๒๕๔๘ มีหนี้สินมากกว่าสินทรัพย์ ๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๑๐/๑/๔๘ บ.ร. ได้กู้ยืมเงินจากนาย ส. ซึ่งเป็นกรรมการผู้จัดการ ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อนำมาใช้เป็นเงินหมุนเวียนของบ. ต่อมา ๑๐/๑/๕๐ บ.ร. ได้ชำระหนี้ กู้ยืมให้แก่ นาย ส. ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท หลังจากนั้น วันที่ ๑๐/๗/๕๐ บ.ร. ถูกจห.รายหนึ่งฟ้องเป็นคดีล้มและศ.สั่งพทคช บ.ร. ปราบกฏว่ามี จห.มาขอรับชำระหนี้รวมเป็นเงิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จพท.ได้ยื่นคำร้อง ขอให้เพิกถอนการชำระหนี้เงินกู้ระหว่างบ.ร. กับนาย ส. โดยให้นาย ส. คืนเงิน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อไป นับแต่ วันยื่นคำร้องจนกว่าจะชำระเสร็จแก่กองทรัพย์สินของลูกหนี้ตามม. ๑๑๕

ข้อสอบ สมัย ๖๒ (ต่อ)

นาย ส. ยื่นคำคัดค้านว่าได้ให้ บ.ร. กู้ยืมเงิน โดยสุจริตเพื่อใช้เป็นเงิน
หมุนเวียนให้กิจการของลห.ดำเนินต่อไปได้ อีกทั้งบ.ร. ชำระหนี้คืนให้แก่
ตนเกิน ๓ เดือน แล้ว ก่อนมีการขอให้ล้มละลาย ขอให้ยกคำร้อง
ศาลล้มพิจารณาแล้วมีคำสั่งให้เพิกถอนการชำระหนี้เงินกู้ระหว่างบ.ร. กับ
นาย ส. โดยให้นาย ส. คืนเงิน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อย
ละ ๗.๕ ต่อไป นับแต่วันยื่นคำร้องจนกว่าจะชำระเสร็จแก่กองทส.
ของลห.

ให้วินิจฉัยว่า คำสั่งของศ.ล้มดังกล่าวชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

ธงคำตอบ สมัย ๖๒

บ.ร. มีผลประกอบการขาดทุนต่อเนื่องมาหลายปี โดยในปี ๔๘ มีหนี้สินมากกว่าสินทรัพย์ ๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท และเมื่อศาลมีคำสั่งพทคช บ.ร. ปรากฏว่ามีจห.มาขอรับชำระหนี้รวมเป็นเงิน ๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ดังนั้น การที่ บ.ร. ได้ชำระหนี้กู้ยืมให้แก่ นาย ส. เมื่อวันที่ ๑๐/๑/๕๐ ก่อนที่ บ.ร. จะถูกจห.ฟ้องให้ล้มเมื่อวันที่ ๑๐/๗/๕๐ ถือได้ว่าเป็นการกระทำใดๆ ตามม. ๑๑๕ ว.หนึ่ง

นาย ส. เป็นกรรมการผู้จัดการของ บ.ร. จึงเป็นบุคคลภายในของลหตาม ม. ๖ การกระทำของ บ.ร. จึงได้กระทำในระหว่างระยะเวลา ๑ ปี ก่อนมีการขอให้ล้ม จพท. ชอบที่จะมีคำขอโดยทำเป็นคำร้องและศ.มีอำนาจสั่งเพิกถอนการชำระหนี้ นั้นตาม ม.๑๑๕ ว.สอง

ธงคำตอบ สมัย ๖๒ (ต่อ)

การเพิกถอนตามม.๑๑๕ ไม่ต้องคำนึงถึงค.สุจริตของเจ้าหน้าที่ผู้ถูกเพิกถอน (๖๕๓๔/๔๓) และเป็นไปโดยผลของคำพิ ตราบใดที่ยังไม่มีคำสั่งหรือคำพิ ของศาลให้เพิกถอนก็ยิ่งถือว่าเป็นการชำระหนี้โดยชอบอยู่ กรณียังถือ ไม่ได้ว่ามีการผัดผ่อนนับแต่วันยื่นคำร้องอันเป็นเหตุให้จ.ผู้ได้รับชำระหนี้ ต้องรับผิดชอบในเรื่องดอกเบี้ย (๒๓๓๕/๒๕๓๒)

ดังนั้น สั่งให้เพิกถอนชอบแล้ว แต่ดอกเบี้ยต้องนับแต่วันมีคำสั่งเพิกถอน การชำระหนี้จนกว่าจะชำระเสร็จ ไม่ใช่ นับแต่วันยื่นคำร้อง

การรวบรวมและจำหน่ายทรัพย์สิน

๑. การเรียกลูกหนี้มาสอบสวน ม.๑๑๗ ว.หนึ่ง (ดู ม. ๑๕ และ ๒๒)

- วิธีที่หนึ่ง ม. ๓๐ รวมถึงคู่สมรสของลูกหนี้หรือบุคคลใดก็ได้ และวิธีที่สอง ม. ๑๕๕
- ม.๑๑๗ ว.สอง หมายถึง

๒. ม. ๑๑๘ กรณีบุคคลรับว่าเป็นหนี้ลูกหนี้ที่ถูกพิทักษ์ทรัพย์

- จพท.ต้องไปนำ จบค.เพื่อยึดทรัพย์ของบุคคลดังกล่าวออกขายทอดตลาดเหมือนกับการบังคับคดีแพ่งสามัญ จพท. ทำหน้าที่เสมือนเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาในคดีแพ่งคนหนึ่ง จพท. จะไปยึดทรัพย์เองจะไปขายทอดตลาดของบุคคลดังกล่าวเองไม่ได้

การรวบรวมและจำหน่ายทรัพย์สิน (ต่อ)

๓. ม. ๑๑๕ การทวงหนี้

- ใช้ในกรณีที่บุคคลภายนอกไม่ได้รับว่าเป็นหนี้ลูกหนี้ที่ถูกพิทักษ์ทรัพย์
- จพท.มีอำนาจทำได้ไม่ต้องไปฟ้องคดีต่อศาล (๑๘๗๑/๓๔)
- การทวงหนี้ถือได้ว่าเป็นการกระทำการอื่นใดอันมีผลเป็นอย่างเดียวกันกับการฟ้องคดีอันเป็นเหตุให้อายุความสะดุดหยุดลงตามปพพ.ม.๑๕๓/๑๔(๕) แล้ว (*๓๘๘/๕๕*)

คำพิพากษาฎีกาที่ ๑๕๐/๒๕๔๓

...จำเลยมิได้ปฏิเสธหนี้ภายในกำหนดเวลา ๑๔ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งความ ถือได้ว่าจำเลยเป็นหนี้กองทรัพย์สินของเจ้าหนี้เป็นการเด็ดขาด และถือเสมือนว่าจำเลยเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษตามม.๑๑๕ จพท.ชอบที่จะร้องขอให้บังคับคดีเสมือนหนึ่งว่าจล.เป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษาได้ภายในกำหนด ๑๐ ปี นับแต่วันถัดจากวันที่ครบกำหนดเวลาให้ปฏิเสธหนี้ อันถือเสมือนว่าเป็นวันมีคำพิพากษา ตามป.วิ.พ. ม.๒๗๑ (เดิม) มิใช่ นับแต่วันที่ศาลออกคำบังคับ

- เมื่อผู้ร้องไม่อาจบังคับคดีเอาจากทส.อื่นของจล.ได้ ผู้ร้องชอบที่จะขอเฉลี่ยทส.ในการบังคับคดีตามป.วิ.พ.ม. ๒๕๐ (เดิม) (ม.๓๒๖ ปรบ) ได้

(๑๐๖๔๘/๕๓)

การรวบรวมและจำหน่ายทรัพย์สิน (ต่อ)

- ถ้อยคำตอนต้นของตัวบท ม.๑๑๕ ว.หนึ่ง ศ.ฎีกาแปลความว่า สิทธิเรียกร้องดังกล่าวของลูกหนี้ต้องมีอยู่ก่อนศาลมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์
- ถ้าเป็นสิทธิเรียกร้องที่ได้มาหลังจากที่ลูกหนี้ถูกพิทักษ์ทรัพย์แล้ว จะใช้บทบัญญัติหรือวิธีการตามม.๑๑๕ ไม่ได้ หากบุคคลภายนอกไม่ชำระหนี้อันเป็นการโต้แย้งสิทธิ จพท.ต้องใช้อำนาจตามม. ๒๒(๓) ฟ้องบุคคลดังกล่าวเป็นคดีแพ่งสามัญ (๑๕๕๘/๓๘)

การรวบรวมและจำหน่ายทรัพย์สิน (ต่อ)

- ม.๑๑๕ ว.สอง สอบสวนแล้ว (๑) จำหน่ายซื้อบุคคลดังกล่าวจาก บัญชีลูกหนี้ หรือ (๒) ออกหนังสือยืนยันหนี้
- ถ้าจ.หรือล.ไม่เห็นด้วยที่จพท.มีคำสั่งจำหน่ายหนี้ก็มีสิทธิร้องคัดค้านต่อศาลได้ตามม.๑๔๖ และถ้าศาลเห็นว่าบุคคลนั้นเป็นหนี้ลูกหนี้ที่ถูกพิทักษ์ทรัพย์ จพท.ต้องย้อนกลับไปออกหนังสือยืนยันหนี้ไปยังบุคคลดังกล่าวอีกรอบหนึ่ง (๑๒๓๓/๒๕๔๓)
- ม.๑๑๕ ว.สาม อนึ่ง ในการต่อสู้คดีชั้นศาล ผู้ร้องสามารถยกข้อกฎหมายขึ้นต่อสู้กับจพท.ในชั้นศาลได้ แม้จะไม่ได้ยกข้อต่อสู้ดังกล่าวขึ้นอ้างในชั้นจพท.มาก่อนก็ตาม (๑๐๘๖/๑๒)

การรวบรวมและจำหน่ายทรัพย์สิน (ต่อ)

- ส่วน ม.๑๑๕ ว.สี่และว.ห้า เป็นกระบวนการที่ศาลจะออกคำสั่งและหมายบังคับคดีตามลำดับเหมือน ม.๑๑๘ นั้นเอง
- ม.๑๑๕ ว.หก เหมือนป.วิ.พ. ม.๒๕๔(๑) หากจพท.เกรงว่าบุคคลที่ถูกยื่นยันหนีมาร้องคัดค้านต่อศาลเป็นการประวิงคดีเพื่อจะยกย้ายถ่ายเททรัพย์สิน จพท.สามารถขอให้ศาลออกคำสั่งให้ยึดหรืออายัดทรัพย์สินไว้ชั่วคราวได้ [ป.วิ.พ.ม.๒๖๑ ว.สาม]
- ม. ๑๑๕ เช่นเดียวกันม.๑๑๘ ที่ว่า เมื่อศาลออกหมายบังคับคดีแล้ว จพท.ต้องไปนำจบก.ยึดทส.ของบุคคลดังกล่าวมาขายทอดตลาดนำเงินเข้ากองทรัพย์สินเหมือนกัน

การรวบรวมและจำหน่ายทรัพย์สิน (ต่อ)

๔. ม. ๑๒๐ การชำระหนี้ของลูกหนี้ที่ค้างอยู่

- คู ม.๒๒(๑) ประกอบ

๕. ม.๑๒๑ การอายัดเงินเดือน บำนาญ บำเหน็จ เบี้ยหวัดของลูกหนี้

- คู ม. ๖๗(๑) ประกอบ; ป.วิ.พ.ม. ๓๐๒ (๒), (๓) ทรัพย์สินที่ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี คำสั่งกรมบังคับคดีที่ ๕๐๒/๖๐ และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการอายัดทรัพย์สิน ลงวันที่ ๑ ก.ย.๖๐

๖. ม. ๑๒๒ การไม่ยอมรับทรัพย์สินหรือสิทธิตามสัญญาของลูกหนี้

- คู ม. ๒๓ ประกอบ คำว่า “วิธีการ” ๑) ถ้าเป็นหนี้เงิน ๒) ถ้าเป็นสิทธิเรียกร้องอย่างอื่นที่ไม่ใช่ตัวเงิน ม. ๒๒(๑)
- ตัวอย่าง เช่น สัญญาเช่าซื้อ สัญญาจะซื้อจะขาย

การรวบรวมและจำหน่ายทรัพย์สิน (ต่อ)

ปัญหาว่า กรณีอย่างไรที่จะถือว่าทรัพย์สินของลูกหนี้หรือสิทธิตามสัญญา มีภาระเกินควรกว่าประโยชน์ที่จะพึงได้ ต้องศึกษาตัวอย่างจากคำพิพากษาศาลฎีกา

- การที่จพท.จะไม่ยอมรับสิทธิตามสัญญาที่มีต่อบุคคลอื่นตามความใน ม.๑๒๒ นั้น หมายถึง สิทธิตามสัญญาที่ลูกหนี้จะพึงได้รับ หากใช้สิทธิตามสัญญาที่ผู้อื่นจะพึงได้รับไม่ (๕๖๒๓/๔๑)
- เมื่อผู้ร้องชำระค่าเช่าซื้อที่ดินให้แก่ลห.ครบถ้วนตามส.แล้ว ลห.ย่อมไม่มีสิทธิใดที่จะได้รับจากผู้ร้องอีก ลห.มีแต่หน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามสัญญาเช่าซื้อคือ การโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินให้แก่ผู้ร้องต่อไป ผู้ร้องจึงเป็นฝ่ายมีสิทธิอันจะพึงได้รับตามส.เช่าซื้อ หากใช้เป็นสิทธิตามส.ที่ลห.จะพึงได้รับมาไม่ ไม่ใช่กรณี ม.๑๒๒ (๖๒๓) – ๖๔๕/๒๕๔๒
[ข้อสอบ สมัยที่ ๕๕]

การรวบรวมและจำหน่ายทรัพย์สิน (ต่อ)

- ตัวอย่างคำพิพากษาฎีกาที่วินิจฉัยว่า จพท. มีอำนาจไม่ยอมรับ
- สัญญาระหว่างผู้ร้องกับจำเลยเป็นสัญญาจ้างทำของ ดังนั้น สิทธิที่จะได้รับเงินค่าจ้างของจำเลยจึงขึ้นอยู่กับผลงานที่จำเลยได้กระทำไปตามสัญญาจ้างทำของอันมีลักษณะเป็นสัญญาต่างตอบแทน และสัญญาดังกล่าวนี้ย่อมตกอยู่ในบังคับม.๑๒๒ กล่าวคือ หากผู้คัดค้านเห็นว่า สิทธิตามสัญญามีภาระเกินควรกว่าประโยชน์ที่จะพึงได้ ผู้คัดค้านย่อมมีอำนาจไม่ยอมรับสิทธิตามสัญญานั้นได้ (๘๗๕๑/๓๘)
- ถ้าจพท. ไม่ปฏิเสธหรือปฏิเสธเกินกำหนดก็ต้องผูกพันตามภาระนั้น (๕๕๐/๐๕)
- ม.๑๒๒ ว.สอง คู่ ม. ๕๒ ประกอบ

คำพิพากษาฎีกาที่ ๕๓๕๗/๒๕๕๘

ที่ดินตามส.จะซื้อจะขายติดจำนอง บบส. อ. เจ้าหนี้มีประกันซึ่งได้ยื่น
คำขอรับชำระหนี้จากกองทรัพย์สินของจำเลยที่ ๒ ไว้แล้วเป็นเงิน ๕๘
ล้านบาท เศษ โดยขอให้ขายทอดตลาดที่ดินอันเป็นหลักประกันแล้วขอรับ
ชำระหนี้สำหรับจำนวนที่ยังขาดอยู่ตามม.๘๖ (๓) และยังมีเจ้าหนี้อื่นๆ
อีกจำนวนมากที่ได้ยื่นคำขอรับชำระหนี้จากกองทส.ของ ล.๒ เป็นจำนวน
สูงถึง ๓๔๓ ล้านบาท เศษ แต่สิทธิตามส.จะซื้อจะขายที่กองทส.ของล.๒
จะได้รับค่าที่ดินเหลืออีกบางส่วนจากผู้ร้องเป็นเงินเพียง ๒๓ ล้านบาท เศษ
ดังนั้น สิทธิตามสัญญาจะซื้อจะขายที่กองทส.ของล.๒ จะพึงได้รับเงินจาก
ผู้ร้องนับว่าเป็นเงินจำนวนน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับความยุ่งยากหรือ
ภาระที่จะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามส. ผู้คัดค้านย่อมมีอำนาจไม่ยอมรับ
สิทธิตามส.นั้นได้ตามม. ๑๒๒ [ข้อสอบ สมัยที่ ๗๒ ส่วนข้อ ข.]

การรวบรวมและจำหน่ายทรัพย์สิน (ต่อ)

๓. ม.๑๒๓ การขายทรัพย์สินของลูกหนี้ในคดีล้มละลาย

- ดู ม. ๑๕ ว.สาม ประกอบ
- ถ้าลูกหนี้ที่ถูกพิทักษ์ทรัพย์เป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาในคดีแพ่ง เมื่อศาลพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลาย จพท.นำสิทธิเรียกร้องดังกล่าว ออกขายได้ (๘๗๘/๔๕ และ ๑๒๘๕๑/๕๘)
- การร้องคัดค้านการขายทอดตลาดทรัพย์สินของจพท. เป็นไปตาม ม.๑๔๖